

1 ~~(57)~~ എ ദയ അതിൽ നിന്ന്

~~എ ദയ അതിൽ നിന്ന്~~

"ഏതു അത്ഭുതകരമായ ഒരു സൃഷ്ടി വിശേഷമാണ് മനുഷ്യൻ - ആദർശത്തിൽ അതിവലിയിപ്പിൻ - ആരാധനയിൽ അതിൻ ഭ്രമൻ - വിവേകത്തിൽ വിവ്യാകൻ - വിജ്ഞാനത്തിൽ വിശ്രുതൻ - ശരണിയിൽ അപരിചിതൻ - ലോകസൃഷ്ടിക്ക് ഒരു ദിവ്യശില്പിയേക്കു മണിമുദ്രാമാണ് മനുഷ്യൻ.

അവൻ ഒരു എദയ മൂണ്ഡ് - മറെറാരു ഞ്ഞി വിജ്ഞാമൃഗ്യാണ വിഷല വിചാരങ്ങളിൽ ധന്യമാകിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തെ പാരമ്പര്യ മൂണ്ഡ് - പ്രപഞ്ചകർത്താവിന്റെ പ്രവിഷ്ഠി വേദിയിലുണ്ടാകിട്ടുള്ളത്.

ആദർശത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിൽ, അടിമതരാജാക്കളുടെ കയ്യാടലിൽ, അവന്റെ ജനം നില നില്ക്കുന്നുണ്ട് - അതാണ് ക്രൈമം. ആയിരം സഹസ്രങ്ങളായി, അനന്തമായ ഒരു ദിവ്യവലയത്തിൽ, നിതാനം, അവിശ്രാന്തം, ചുറ്റിത്തരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പവിത്രനഖീത്രമാണത്.

എദയം എദയത്തിൽ, ആത്മാവ് ആത്മവിൽ, നിശിതമായി, ദ്രിശ്യം ക്രൈമ്യമാകുന്നതാണ് ക്രൈമം. അത് ദൃശ്യലഭനത്തിലും ദൃശ്യമാണ്. അത് ദൈവമല്ലെങ്കിലും, എല്ലാമാണ്.

അത് എല്ലാവിധമേയും സുശോഭനമാക്കി ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു - ഭോഗനമാക്കിയെടുക്കുന്നു - ദൃശ്യലഭനമാകുന്നു. ക്രൈമത്തിൽ പാത്രമാകുന്നവർ മനുഷ്യജീവി, സർവ്വോപരി സമ്പന്നർ മുൻപിൽ വാലിത്തീരണം - ദാസ്ത്യരന്റെ ദാസ്ത്യരകീരണങ്ങളുണ്ടാകുന്ന സരോജത്തേപ്പോലെ.

അല്ലയോ! അജ്ഞാനം അദൃശ്യം ആയ പരാമർശി! അങ്ങനെയോട് എനിക്ക് ദൈവമേ മൃത്യു - നിന്ദാപരമായ ക്രൈമം എന്റെ നിന്നും ഉദിച്ചു വന്നുവെന്നേ! എന്റെ എദയ പാരമ്പര്യത്തിലെ സംസാരമേ

(ദൃശ്യം)

ദൂതന്മാരിനെ അയക്കുന്ന ദിക്കോടുകൂടി! ദിവ്യ പ്രേമത്തിന്റെ
പാവന ശക്തിയാൽ ഞാൻ അങ്ങേയോടൊപ്പം, അപ്പ
സ്തലം. സുഖമേന്മയോടുകൂടി ഭവിക്കട്ടെ!

പ്രേമത്തിനും പ്രേമത്തിന്റേതായ ആഴ്ചകളിലും
പാൽ ശബ്ദമല്ല - പശുക്കളും അമ്മയുടെ പ്രേമത്തിന്റെ പി
പാപ്പ കഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക - ^{പിച്ഛ} പ്രേമത്തിലുള്ള യാതൊന്നിനും
വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രേമത്തിന്റേതായ പ്രതിഷേധങ്ങളാൽ പാവപ്പെട്ട
യഥാർത്ഥ പ്രേമത്തിൽ പരിവർത്തനമല്ല -
അത് അപ്പലത്തോടുകൂടി അപ്പസ്തലമാണ് - രണ്ടു ദിക്കുകളിൽ
പിന്നെ ഇതു അർത്ഥശൂന്യ വികാരത്തിന്റെ, വിശ്വാസത്തോടുകൂ
ടിക്കൂടെ, പാപീന സലത്തിൽ അയ്യോഹ്. ലഭിക്കുകയോ
അതിനെ നിലനിർത്തുന്നതിന്റേതായ പാപാർത്ഥപാശ
ബന്ധം. ആ വഴിയോടുകൂടി പ്രേമത്തിൽ അപ്പസ്തലത്തിൽ
കൂടെയുണ്ട് അതിന്റെ പ്രകാശം വിരമമാണ് വിവാഹം.
വിവാഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം പ്രേമമല്ല - പ്രേമം ശാരീരി
കാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്ന് - ഔദ്യോഗികത്തിൽ നിന്ന് - ഔദ്യ
ോഗിക, വഴിയകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് - ആദരം തൃപ്തിയിൽ നിന്ന് -
അതോടുകൂടി ^{അപ്പോൾ} അപ്പോൾ കൂടെ. അപ്പോൾ പരമ
രമ്യമേകും. ഔദ്യോഗികം ദിവ്യത്തിൽ കൂടെ അപ്പോൾ
മിമിസം അപ്പോൾ മാത്രമാണ്.

അനന്തമായ ആദരവും നിന്ദനമാ
യ്ക്കുമുള്ള ദൃഢിയാൽ പ്രേമം - അത് പ്രേമമേകും. അത്
ഔദ്യോഗികമാകാതെ - അപ്പോൾ - സുഖമേകും ദൈവ
നിരീകരണം മാത്രമാണ്; രണ്ടു ദിക്കുകളിലും ഇത
മേൽ - അത്രമാത്രം

ദിവ്യ പ്രേമം - അത് പാവപ്പെട്ട
കൂടെ. ചിരന്തോടുകൂടി അതിന്മേലേക്കു - അത്

നെന്മാർക്ക് സകല ജീവരാഹിത്യമുണ്ടും ഉൾപ്പെടുകയും. ആ
ശ്വാസിയുടെ ഭിന്നിപ്പണം. ദൈവലിംഗികതയുടെ പരമാണുമാർ,
അന്യോന്യമാകിപ്പോൾ അടുത്തു വന്ന് ചിതയുണിൻ ലക്ഷ്മണ
താൻ പവിത്രമാർ.

വിശ്വത്തിന്റെ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ, അമരം
നവാൻ പ്രേമമെങ്കിൽ, - പരമാത്മം അനുഭവനമാണ് - പ്രേമം
അതിന്റെ അതിന്റെ സുഹൃദ്യ സന്തുഷ്ടി മായിതൊന്നുവാഗ്ദാനം,
പ്രിയപ്പെടുന്നതു്. വിശ്വരക്ഷണത്തിന്റെ ദിവ്യപവതിയിൻ, ദുരി
തത്തിൽ പരാമമേഖല. മനുഷ്യൻ നിയന്ത്രിയുടെ നിയമമുണ്ടായോ
ട്ടു് ഉപദിഷ്ടുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മാത്രമാണ് ജ്ഞാനം.

പ്രേമം ചിരന്മാരിലുള്ളതാണ് - അത് താ
ല്പര്യമില്ലാതെ മാത്രമാണെന്നതാണ് - അത് പ്രേമമേഖല. ആ പേരിൽ
നാം അറിയുന്നതു്, ഹൃദയം. സാധാരണമായ പംക്തിസ്വരൂപം
മാത്രമാണ് - ശരീരത്തിന്റെ. ആ ശാപ്തരണം. ആ ദർശനമുള്ള
പുഷ്പം. ആ ആശാപ്തരണത്തിന്നു പുറം. തിരസ്കരണ ശക്തി
മില്ലാത്ത ഒരു പ്രിയം. തമ്മിലുള്ള അറിവു സ്വരൂപം.

സാമൂഹ്യലോകത്തിന്റെ ധാരണമില്ലാത്ത
പ്രേമം. നിഷ്കലം. മാത്രമാണ്. മര മൃത്യുവോ, മരണമോ,
നന്മിൽ നിന്നും തദ്ദൈവമില്ലാതെ പോകുന്ന പ്രേമത്തിനെ
നമ്മാർക്കു് വിപര്യയമില്ല. "മൈത്രികമായ പ്രേമം, നമ്മുടെ ഉദമ
സമ്പത്തിന്റെ നഷ്ടപ്പെടുത്തലാണ് ചെയ്യുന്നതു്. പരിഷ്കര
ണമില്ലാത്ത, നിത്യമായ, അനന്തമായ, അദി. ഉദയമായ, അദൃശ്യ
മായ, അത്യുച്ചമായ, ഒരു ശക്തിയെന്ന നിലയിൽ പ്രേ
മം, മഹാത്മ പ്രേമത്തിൽ വിപര്യയമില്ലാത്ത. അതിനെ
അതിനെ പരിഷ്കരണമില്ലാത്ത. അനന്തരം അദി. ഉ
ദയം അദൃശ്യം. അത്യുച്ചമായ ഒരു ശക്തിയായി നില
നിന്നു വാൻ. അതിന്റെ മറ്റൊരു മൈത്രികമായ സ്വരൂപം. ദൈവ

പംബലപ്പ പരാമർശം
മുൻപിങ്ങുന്ന ഒരുത്തൻ, ദിപ്യങ്ങളിൽ ദിപ്യതദായ ഈ പ
വിത്രവികാര വൃദ്ധാലി ഇപ്രേപടാതി നിമുക്കുതി മാലി റിമുക്കും ലൂ
പകല ചിതമുടേയും പകല കിടന്നിനേറയും പകല ദിപ്യയ
ന്നിനേറയും ഭൂലയായ ഈ പ്രപാവന ശക്തി ദത്തു ഞാ
രിമുക്കും. നല്ലൊരു കിട്ടിച്ചാർച്ചിത്തിരുമിയില്ല

നാദായനാല പരമപ്രഭം അതിൽ
ആലാലി ബ്രിമേയും, ഭൂതകർത്രിച്ചിമുക്കും, പ്രേമമു.
ആത, പ്രേപാത്രാമുന്നതിലുള്ള, ആതമസ്തു ക്കിമാൻ.
ഒരു നാധാരണമുടേയും, മൃതനാല കരകരു മനുഷ്യകൃഷ്ട
കാലവും നേർച്ചിമുക്കും നാധിമുക്കുന്നതിനേറ ഭൂപകാരൻ
മുക്കും - തന്നെ മേൽപ്പമയ വികാരങ്ങളിലിൻ അിമു
തയായ ത്രിശക്തി. അത്രപ്രയാമു നേധം, അഡം ആ
തമയമുക്കും. അഡം അതു ത്രിശക്തിയെടു ആരാമുപുന
രം ദിമുക്കും. ഒരു നാധാരണ മുവാലിൽ, മൃതകാല തന്നെ
പ്രേദിമുക്കുന്ന നേതാമു. അങ്ങിനെ തന്നെ.

ഓടിയ. കൃത മായ ഈ ജഗത്തിൽ ദ്രി
തത്തിൽ ചേരുവെന്താൻ! അന്തമ - ശവമുദീര
നേതാമു ഭൂതതദായ അന്തമ - മനുഷ്യനേറ സന്ധിൻ
മുന്ന സന്ധിനേയും. ആ പിരിച്ച കിട്ടുന്ന ആ പൈശാചി
കാശി. പി പാ! ലോകത്തിലെ പൈശാചികമുക്കും!
നേർച്ചിമുക്കും സഹിതവിമുക്കും. ചേർച്ചിമുക്കുന്ന നിരപകരം.
ദർശിമുക്കും. അപനനിമുക്കും. ചെച്ചു നാദരിയ ശക്തി
കിൾ! സന്ധിമുക്കും പാത്തനയും. ആവനു മുട്ടിടത്തു
പുറമുക്കും വിദ്വേഷവും വിതമുക്കുന്ന ചപലജീവികൾ!
കുടിയ ആനമാൽ ഉദ്യമിമുക്കുന്ന പുദമത്തെ നി
രാശമാൻ അഭിമുക്കുന്ന ദുഷ്ട രാജീവനാർ! പരിശു
ദ്ധമായ പ്രേമത്തെ വിപടാപവാദത്താൽ കിടന്നുകിടന്നു

നീയെ ഞാനും! ഹാ! അപവാദവും എത്രയും, നരകം
അനുഭവം, അനുഭവമുള്ള ലോകത്തിലെ ദുഷ്ട ഗുണങ്ങളെ
ദൂരികരിക്കുവാൻ നാധിയിരുണെങ്കിൽ, ഈ ലോകമെല്ലാതെ,
പുഴും മറ്റേതുണ്ടാകുമായിരുന്നു!

ലോകത്തിൽ ഓരോവുമായിട്ടും നീക്കി
മുക്കാനുണ്ടാകുന്ന ഒരു രജി: മാർച്ചുണ്ട്. ധൈര്യത്തോടെ നമസ്കരിക്കുന്ന
അദൃശ്യനീതിയിൽനിന്നും - നിങ്ങൾ ക്രമം തന്നെയാണുപരിപാടിക്കേണ്ടത്. ദുഷ്ട
മുക്തി. ദുഷ്ടമായ ദുരിതത്തെ ഞായാപരിപാടിക്കേണ്ടത് - ക്രമം തന്നെയാണുപരിപാടിക്കേണ്ടത്. ദുഷ്ട
പുരസ്കാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് - ക്രമം തന്നെയാണുപരിപാടിക്കേണ്ടത്. ദുഷ്ട
ഒരു അനുഭവമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നും പരാമ
തതി നിങ്ങൾ തന്നെയാണുപരിപാടിക്കേണ്ടത്. ദുഷ്ട
മാതൃകകൾ ക്രമം തന്നെയാണുപരിപാടിക്കേണ്ടത്. ദുഷ്ട
മുക്തി. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ
തന്നെയാണുപരിപാടിക്കേണ്ടത്. ദുഷ്ട
മുക്തി. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ
തന്നെയാണുപരിപാടിക്കേണ്ടത്. ദുഷ്ട

അല്ലെങ്കിൽ, സൃഷ്ടിയിൽ അടങ്ങിയ സമുദായ
അടങ്ങിയും സമുദായമായി മാറ്റം! അങ്ങനെയോടെ
അങ്ങനെയോടെ അങ്ങനെയോടെ വിശ്വം. പ്രാപിക്കുവാൻ
പ്രാപിക്കുന്ന ഈ വിനീതമാർഗ്ഗം, അങ്ങനെയോടെ, കർമ്മം
പ്രാപിക്കും സൃഷ്ടിക്കുന്നതേ! ഈ അങ്ങനെയോടെ അങ്ങനെയോടെ
അദൃശ്യമായിട്ടുണ്ടാകുന്നവർക്ക് സമുദായം സമാധാനം സംഭ
വിക്കുവാൻ ശക്തിയായിത്തീരേണ്ടതേ! കർമ്മം സമുദായം
കർമ്മം അപരനപകാരത്തിനാണെന്നതേ! കർമ്മം സൃഷ്ടി
വിതം. ലോകത്തിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ തീരേണ്ടതേ!

